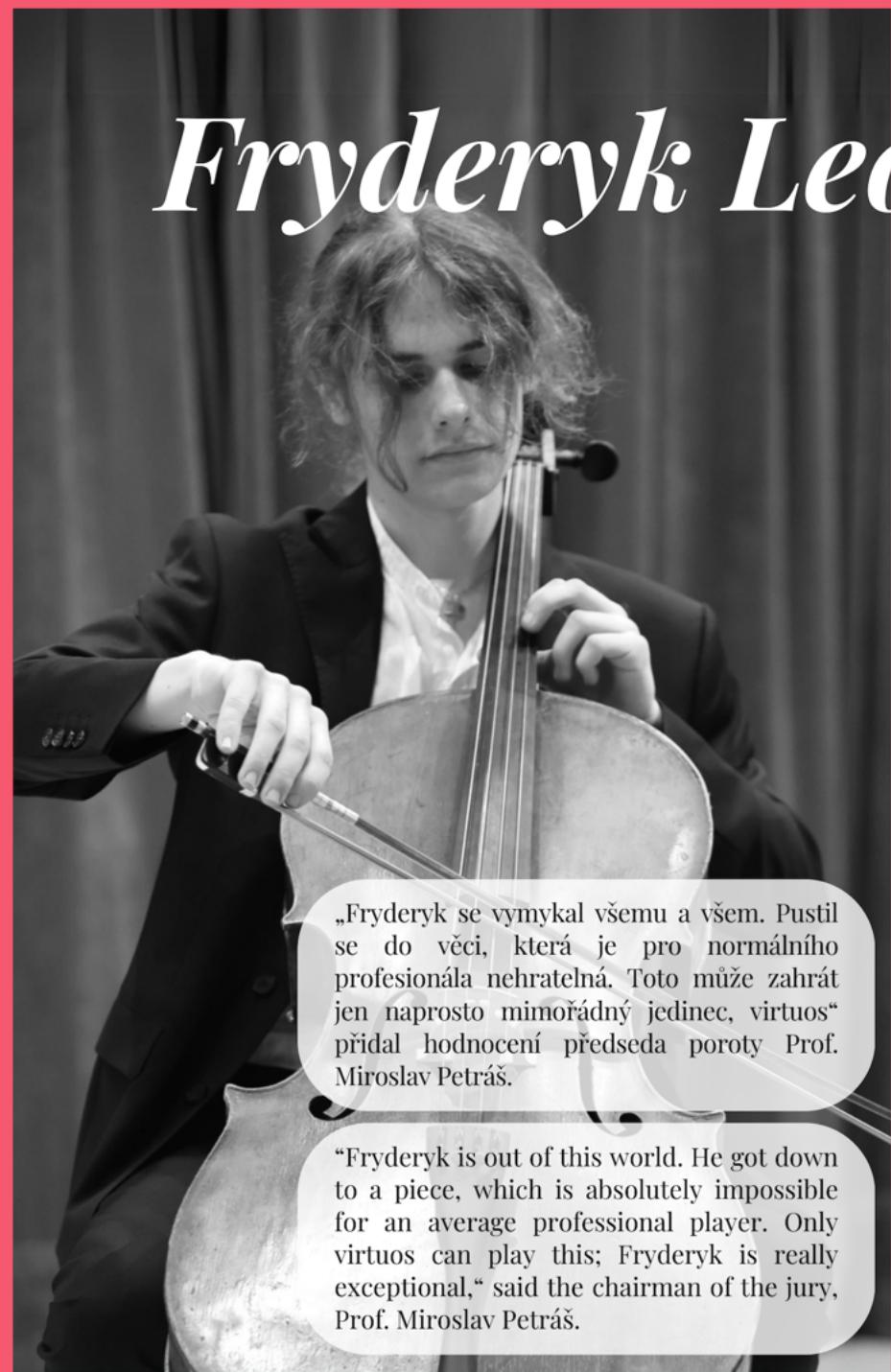

Heranova violoncellová soutěž

25.–27. dubna 2024
ZUŠ Jaroslava Kociana
Ústí nad Orlicí

laureátsky titul získává

Fryderyk Leon Midor

„Fryderyk se vymykal všemu a všem. Pustil se do věci, která je pro normálního profesionála nehratelná. Toto může zahrát jen naprostě mimořádný jedinec, virtuos“ přidal hodnocení předseda poroty Prof. Miroslav Petráš.

“Fryderyk is out of this world. He got down to a piece, which is absolutely impossible for an average professional player. Only virtuos can play this; Fryderyk is really exceptional,” said the chairman of the jury, Prof. Miroslav Petráš.

Mimořádně vydařený 29. ročník Heranovy violoncellové soutěže zná své vítěze. Nabitá konkurence 42 soutěžících z 9 zemí více než dvojnásobně překonała loňskou účast a pro pořadatele je tou nejlepší motivací pro jubilejní 30. Heranku v dubnu 2025.

Vysokou úroveň mělo už dopolední finále 3. kategorie, ze kterého vyšel vítězně Srbský Nikola Rašković. Připojil se tak k nejlepším ze dvou mladších kategorií. Napětí pak vrcholilo ve druhém kole dvanácti nejstarších. Porotci označili za nejlepší výkon Fryderyka Leona Midora, druhé místo získaly Češky Nada Strnadová a Barbora Švábová. Největší potlesk náležel absolutnímu vítězi. Titul Laureát 29. HVS získal stejně jako v roce 2021 právě Fryderyk Leon Midor z Polska.

The 29th edition of the Heran Cello Competition has its winners. The number of 42 children from 9 countries doubled last year's turnout. It is the best motivation for the organizers of the 30th Heranka in 2025. The 3rd category morning final was of a high standard, from which Serbian Nikola Rašković emerged victorious. The anticipation then peaked in the second round of the 12 oldest cellists. The biggest applause then went to the absolute winner. Laureate of the 29th HVS title went to Fryderyk Leon Midor from Poland for the second time in his life.

Heranova violoncellová soutěž

@heranovo.violoncello

www.hvsuo.cz

Nejúspěšnější soutěžící 29. ročníku:

1. kategorie

Benedikt Záruba-Pfeffermann
ČR

2. kategorie

Aleksandra Maria Tralla
Estonia

3. kategorie

Nikola Rašković
Srbsko/Serbia

4. kategorie

Fryderyk Leon Midor
Polsko/Poland

Výsledky

1. kategorie

1. cena

Benedikt Záruba-Pfeffermann, ČR

2. cena

Anna Bumbálková, ČR
Šimon Černý, Slovensko

3. cena

Liliana Tumová, ČR
Jakub Mrázek, ČR
Vojtěch Sekera, ČR
Čestné uznání 1. stupně
Nina Němečková, ČR
Julie Strejcová, ČR

2. kategorie

1. cena

Aleksandra Maria Tralla, Est.

2. cena

Maria Bendel, Něm.
Adina Weissová, ČR

3. cena

Teodoras Lipcius, Lit.
Barbora Louženská, ČR
Eliška Burgetová, ČR
Čestné uznání 1. stupně
Viola Čížinská, ČR
Roman V. Babycz, Rak.
Eliáš Homuta, ČR
Markéta Šenclová, ČR
Čestné uznání 2. stupně
Markéta Krpcová, ČR
Evelína Miklíková, ČR
Hana Vaníčková, ČR

3. kategorie

1. cena

Nikola Rašković, Srbsko

2. cena

Débora Sofia Marques Panda Cid, Portugalsko

3. cena

Marija Sokolova, Litva
Tobiáš Balkovský, ČR
Sofie Vohradníková, ČR
Čestné uznání 1. stupně
Maya Sofia Kopřivová, ČR
Dorota Košťálová, ČR
Ana Fedorcovaité, Litva
Čestné uznání 2. stupně
Anja Dorušková, ČR

4. kategorie

1. cena

Fryderyk Leon Midor, Polsko

2. cena

Nada Strnadová, ČR
Barbora Švábová, ČR

3. cena

Katarina Mitrović, Srbsko
Lukáš Sedlák, ČR
Nela Procházková, ČR
Anna Marie Kerberová, ČR
Čestné uznání 1. stupně
Tadeáš Jadrný, ČR
Jakub Hádek, ČR
Čestné uznání 2. stupně
Václav Blahunek, ČR
Isabela Bašinová, ČR
Kristina Kábrtová, ČR

předseda poroty profesor Miroslav Petrás:

hodnotí 1. kategorii

V nejmladší kategorii soutěží malé děti. V případě vítězného Čecha Benedikta ale už vidíme z balkonu markantní náznak umělce, osobnosti, která ví, co hraje. A usmívá se u toho vpravo, vlevo. Může mít budoucnost, pokud u violoncella vydrží. Zajímavé bylo porovnání s druhým Slovákem Šimonem Černým. Ten nakráčel v motýlku, bílé košili a tmavém obleku, jako dospělý muž soustředěný na výkon, teď budu hrát! A hrál výborně. Je to tedy jiný způsob hry, žádné velké úsměvy, v tom byl jiný. Nejlepší z děvčat Anna Bumbálková měla zase usměvavý a zářivý temperament, nikoliv melancholický. Hraje krásně, čistě. Musíte mít vytrénované prsty, dostatečně silné, jinak byste nezvládli intonačně čistý tón.

hodnotí 2. kategorii

Úroveň určitě splnila má očekávání. Opět se zde sjeli mimořádní talenti. Je dobré, že na udělení prvního místa, které může být pouze jedno, jsme se všichni shodli. Vítězná Estonka předloni vyhrála nejmladší kategorii. Letos předvedla repertoár profesionálního sólistického typu, běžně jej hrají absolventi konzervatoří, studenti akademíků. Porota je nadšená, že se objeví takový mimořádný výkon! Ani Adina Weisssová na druhém místě pro nás není novým jménem. Hodnotíme kvalitu tónu, volbu repertoáru. Saint-Saënsův koncert se opět běžně hrává na absolventských koncertech. Druhá z druhých cen, německá soutěžící Maria Bendel, byl dost rozdílný typ hráčky. Její projev byl daleko měkký, zaujala zpěvností, uvolněným pohybem. Ze tří třetích míst můžeme zmínit celkově nejlepšího chlapce. Teodoras Lipcius z Litvy, sympatický violoncellista, kterému ruce chodí technicky i intonačně na správných místech.

hodnotí 3. kategorii

Skladba napsaná Paganinim původně pro houslistu, který hraje na jedné struně, je pro violoncellisty ještě náročnější. Když na soutěži vyjde, což se stalo, je to paráda. Vítězný Srb Nikola Rašković se do toho vrhl s jižanským temperamentem, po hlavě. Skočit a pak se uvidí. A prostě na něj nikdo neměl! Druhá Portugalka v krásných červených šatech působila jako Carmen, její projev byl zasněně romantický, s charakterem noblesy. Hezky trefila technické finesy. Člověk se nestačí divit, kolik energie, krásy a zvuku vyprodukuje drobné křehké děvče. Naopak Marija Sokolova, též na druhém místě, byla pro změnu temperamentnější v projevu. Porota hodnotila intonaci, volbu repertoáru, projev, sílu a barvu tónu, vyznění, jednotliví kolegové mohou mít různé preference, ale výsledek vznikne bodovým průměrem.

hodnotí 4. kategorii

Výborná úroveň kategorie, naprostě profesionální. A velmi vyrovnaná, kdyby tu nebyl vítězný Fryderyk. Stěny téhle koncertní síně něco takového nemohly nikdy předtím slyšet. Jestli nepřijede někdo takto mimořádný, tak zase dlouho neuslyší. Nadu Strnadovou na druhém místě jsme tu potkávali od osmi let, herně roste a roste. Z jejích předností bych vyzdvíhl až zázračně uvolněné ruce. Druhou cenu získala také Barbora Švábová, svěřenkyně kolegy Kamila Žvaka, který samozřejmě její výkon nebodoval. Oproti Nadě měla plnější projev zvuku, což je dáno i volbou repertoáru, Saint-Saënsovým koncertem. Je velmi oblíbený mezi studenty i publikem. Nádherné francouzské romantické melodie a taková rychloprstá technika, kterou lidé rádi slyší. Ostatně dnes jsme jej vyslechli hned čtyřikrát!

POROTA

***Miroslav
Petrás***

***Marek
Jerie***

***Jan
Pospišil***

***Věra
Bartoníčková***

***Kamil
Žvak***

Návrat první laureátky... po 56 letech!

Heranka je pro mnohé bývalé i současné soutěžící srdeční záležitostí a rádi se do Ústí opakovaně vracejí. Letos ale naše město zažilo návrat nevidaný. Z Litvy spolu se svými svěřenci přijela vůbec první laureátka soutěže **Ramute Kalnenaite**. Rok 1968, který máme spojený s okupací, se tak stal výrazným milníkem i pro tehdy 12letou dívenku. „Přijela jsem z Československa a tři měsíce nato vaši zemi sjízdely tanky. Doma jsme to neskutečně prožívali,“ vybavuje si srpnové události.

Na zisk laureátského titulu ale vzpomíná s láskou. „Jsem neskutečně šťastná, že tu můžu být, Heranova violoncellová soutěž pro mě byla velkým přelomem, šlo o mé první mezinárodní klání,“ ohlíží se za triumfem z května 68 a dodává: „Jsem také moc ráda, že si touto zkušeností mohou projít mí studenti, věřím, že je to velmi posune.“

A co se za víc než půlstoletí změnilo? „Úroveň soutěže i samotných dětí neskutečně roste, jsou lepší a lepší, zázemí i program jsou skvělé,“ chválí organizátory. Prozrazuje také, že by se na Heranku ráda vrátila i v příštích letech. A co radí malým violoncellistům? „Musíte umět hudbu prožít. Můžete mít skvělou techniku, ale jak nemáte svou hrou co říct, je to poznat.“

*Return of the first laureate...
After 56 years!*

Heranka is a matter of heart for many former and current competitors, who like to return to Ústí repeatedly. This year, however, our town experienced an exceptional return. Our first-ever winner, **Ramute Kalnenaite**, came from Lithuania with her charges. The year 1968, which the Czechs associate with the occupation, became a significant milestone for the then 12-year-old girl. "I came from the Czechoslovakia, and three months later, tanks were driving through your country. At home, we lived through the events unbelievably," she remembers.

But she recalls winning the prize fondly. "I am incredibly happy to be here; the Heran Cello Competition was a big turning point for me; it was my first international competition," she says. "I'm also thrilled my students can go through this; it will help them a lot."

And what has changed? "The standard of the competition and the kids' play is growing incredibly, and the facilities and the programme are great," she praises the organisers. She also reveals that she wants to return in the coming years. And what advice does she have for young cellists? "You have to be able to feel through the music. You can have a great technique, but if you don't have something to say with your playing, the jury and audience can tell."

předseda poroty hodnotí 29. HVS

Letošní ročník přitáhl přes 40 soutěžících, takže si můžeme fandit. Někteří si to šli samozřejmě zkoušit, celková úroveň byla ale znamenitá. Díky laureátovi na 29. Heranku nezapomenu. Velký počet vystoupení jsme ve dvou dnech zvládli, ale téměř bez pauz. I při jídle jsme se bavili, co bude, a diktovali body. Byli jsme asi na hranici rozumného, došlo k určitému naplnění počtu kandidátů pro dvoudenní průběh soutěže. Jsem unavený, ale spokojený. Pojedu do Prahy a budu říkat: „Byl jsem v Ústí a hrál tam Midor. Slyšeli jsme budoucí hvězdu, Ústí si to ještě neuvědomuje, já už ano.“

